

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/151/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713011879
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713011879.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Miroslavom Mazúchom na hlavnom pojednávaní konanom 23. 07. 2014 v Martine takto

rozhodol:

Obžalovaná

G. H., nar. XX.XX.XXXX N. Z., trvale bytom N., V.. P.. Č.. C. Č..
XXXX/XX,

uznáva sa za vinnú, že

ako matka spolu s už odsúdeným A. H., nar. XX.XX.XXXX v Z. ml. Z. H., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorému majú povinnosť dbať o jeho všestranný vývoj, o sústavnú a dôslednú starostlivosť o jeho výchovu a výživu, vyplývajúcu zo Zákona o rodine, tieto svoje povinnosti zanedbávala a tak vydala svoje dieťa nebezpečenstvu spustnutia tým, že mu umožnila viesť záhaľčivý život, poriadne nedbala o jeho pravidelnú školskú dochádzku a nápravu nevykonala aj napriek tomu, že bola upozornená na to zo strany vedenia základnej školy, v dôsledku čoho ml. Z. H. vymeškal v školskom roku 2012/2013 ako žiak Š. T. Š. K. K. N. Z., V.. Z.Ň. Č.. XX, z povinnej školskej dochádzky celkovo 422 neospravedlnených vyučovacích hodín (za obdobie 04.09.2012 - 30.06.2013)

t e d a

vydala úmyselným konaním osobu mladšiu ako osemnásť rokov, nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania,

č í m s p á c h a l a

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.
z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 211 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák., § 54 Tr. zák. trest povinnej práce vo výmere 80 /osemdesiat/ hodín.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal 25. 10. 2013 obžalobu na G. H. a A. H.Ô., pre skutok právne posúdený ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku podanej obžaloby prokurátora.

Okresný súd trestným rozkazom z 15.11.2013 č. k. 2T/151/2013-67 uznal obžalovanú G. H. a A. H. vinnými z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/

Tr. zák., za čo A. H.E. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 1 rok a obžalovanej G. H. vo výmere 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť u obžalovaného A. H. 07.01.2014, obžalovaná G. H. podala voči trestnému rozkazu odpor v zákonnej lehote. V podanom odpore uviedla, že v kritickom čase bola zamestnaná a nemôže za to, že počas jej neprítomnosti vynechávali deti školskú dochádzku, bola by veľmi rada, keby súd vec prehodnotil a namiesto trestu odňatia slobody jej uložil trest povinnej práce.

Súd na hlavnom pojednávaní konanom 23.07.2014 konal v neprítomnosti obžalovanej G. H., ktorá sa na hlavné pojednávanie bez ospravedlnenia neustanovila. Obžalovaná v prípravnom konaní vypovedala, že ľutuje toho, že jej syn nechodil do školy. Obžalovaná bola usvedčovaná výpoveďou svedkyne S.. Z. T., ktorá vypovedala, že Z. H., syn obžalovanej, v školskom roku 2012/2013 zanedbával povinnú školskú dochádzku a za prvý polrok vymeškal neospravedlnene 30 z vyučovacích hodín a za druhý 392 hodín, teda spolu 422 neospravedlnených hodín. V druhom polroku teda Z. H. do školy prakticky nechodil. Opakovane pozvali do školy rodičov na pohovor, pohovoru sa však zúčastnila iba matka. Oznámenie o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky poslali Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine. Zároveň informovali Mestský úrad vo Vrútkach, kde mal Z. H. trvalý pobyt. Pri prvom stretnutí jej G. H. dala na seba telefónne číslo, aby v prípade absencie jej syna toto oznámili. Keď sa jej dovolala, tak obžalovaná väčšinou povedala, že Z. je chorý alebo zariadi, aby prišiel do školy. Istý čas sľúbila, že ho ráno bude vodiť do školy, ale nestalo sa to. Po vykonaných pohovoroch doniesla dodatočne ospravedlnenky od lekárky, alebo napísané ňou. Tieto ospravedlnenky však neboli akceptované, pretože vnútorný poriadok školy presne vymedzuje ospravedlnenia neúčasti žiakov na vyučovaní. Rodičia Z. H. telefonicky neoznamovali dôvod neprítomnosti syna na vyučovaní. Podľa školského poriadku sú povinní neprítomnosť syna na vyučovaní do troch dní. Sám Z. H. sľušoval niektoré lekárske potvrdenia o práceneschopnosti. Problém vznikol kvôli nespolupráci rodičov so školou, za problém boli plne zodpovední rodičia, ktorí neumožňovali synovi získať patričného vzdelania, na ktoré mal Z. H. predpoklady. Svedok Z. H. vypovedal, že naozaj vymeškal 422 hodín. Rodičov klamal, že bol v škole, do školy však nechodil. Rodičia mu pripomínali plnenie školských povinností, ale nebral ich vážne, často chodieval aj k lekárke, aby nemusel ísť do školy. Do žiackej knižky si dopisoval známky, rodičia na to neprišli. Kvôli záškoláctvu bol umiestnený aj v krízovom centre Náruč v roku 2012. Obžalovaná bola ďalej usvedčovaná aj zápsmi zo školskej dochádzky, oznámeniami školy, príslušným úradom, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, správou Náruč, pomoc deťom v kríze v Žiline a rozhodnutiami o priestupkoch.

Súd konanie obžalovanej kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., pretože svojho syna Z. H. vydala nebezpečenstvu spustnutia tým, že mu umožnila viesť záhaľčivý život a spáchala takýto čin závažnejším spôsobom konania po dlhší čas, ako je to uvedené v § 138 písm. b/ Tr. zák. Obžalovaná konala v nepriamom úmysle ako je to uvedené v § 15 písm. b/ Tr. zák.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal najmä z ustanovení § 34, § 36, § 37, § 38 Tr. zák. Obžalovanej poľahčovalo, že sa k trestnej činnosti priznala a svoje konanie oľutovala (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a zároveň priťažovalo, že bola už predtým pre trestný čin odsúdená (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Súd pri hodnotení osoby obžalovanej vzal do úvahy, že obžalovaná nepácha trestnú činnosť inej povahy, svoje konanie ľutovala, určitým aj keď nedostatočným spôsobom spolupracovala so školou a jej syn sám vypovedal, že svojich rodičov klamal v tom, že chodí do školy. Obžalovaná pracuje. Z týchto dôvodov súd obžalovanej uložil s jej súhlasom alternatívny trest povinnej práce vo výmere 80 hodín. Súd je presvedčený, že takto uložený trest povedie obžalovanú k tomu, aby sa v budúcnosti nedopúšťala trestnej činnosti a je dostatočným výrazom individuálnej aj generálnej prevencie trestu.

Podľa § 55 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu. Ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život, alebo zavinene nevykonal práce v určenom rozsahu, alebo nesplnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmieneného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.